

עין משפט
נר מצוה

ז ז מיי פ"א מהל' מעשר
הלכה ד:
ח ח מיי פ"ד מהלכות
בכורים הלכה ד:
ט ט מיי פ"ו מהל'
מעשה קרבנות הלכה ו:
י י מיי פ"ז מהלכות
בכורים הלכה ד:
כ כ מיי שס הלכה ח:

א. וטעמא דר' אלעזר
כן עזריה משרו דבכדי
מקובלות נקראו ההנהגות
וליום ה' א"ח חמה. ר"ל
וטעמא כיון דמפיקא
היה המעשר של ליום לבדם
לר' יעקב וק' מ'ט' ליום
לאחרים עמהם. ק'ט' ע'ט
ל' ז' מ' א' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
באותה תרומה, תרומה
ומעשר מיניה וביה. רמנ'ן.
ד' ר' ביבומה, תרומה
לכלהן ודעתי ראשון לר' יו
דבר ר' מאיר. ט'פ'א.
נ' א': א' מחשבה
בלא כליהא האי נמי יש
ל' ר' ביבא כח כליהא
דדא אחר מנחה דר' רבחי
טעא ח' ור' קרוב' מכל
נזא ד' מיתוי לר' בכל
אחד גור'. רמנ'ן. א' עין
נ'ט'ט'מ'ק' ח' שנת דנמ'
ר'ט'ט'.

[illegible]

הקדשה כלל בהוא אין שייך איסור
הנמכת חולין בעורה דל"ב לא יבש
ככה בגדי חול ויכנס בעורה וגם
שיראל לא יכנס בעורה ועוד דקאמר
בפיקוקמן רבה (מנחות דף כח: ושם ד"ה
חולין) יאכלוהו שיאכלו עמה חולין
ותורמוהו כרי ששהא ואכלתה על
השעשע: **א** מעשר ראשון ד"ו
הוא: ואש"י דלמאי אמינא מטיב לימנא
ממסקן משום דלמי אמינא אמיני לימנא
ללא מתוקן הוא ושקול אומר רשב"א
ללא דמי דהכל אין הכסן ממוקן יותר
מן הלוי הוא ישראל ממה נפשך אינם
דכוס צבורים הם עכבר הם ואין להם
דברים יניהו א"כ משכר הם ואלו
והוי דלוי ועוד דלמאי ללא הוי אלא
ספיקא דרבנן אין צריך לקיים מלות
הנמכת: **ד** **הקדש** ראשון. תימנה
המזה: (מנחות דף פ: ושם ד"ה וכו')
דגבי תודה שנמערה בתמורה דמשני
למלא לאו תודה היא והוי לחם חולין
בעורה ואמאי לא פריך ללקידש ליה
העל תנאי האם אינה תודה יקדש
העל לצדק שמים או לרמי נסכים
ויו"ל דגבי תודה כיון שעשה ארבעים
מלות מארבעה מינים מוכחא מילתא
ועובא שלם תודה מצינאס ולהכי
אופי' הקדש על תנאי חשיבי חולין
בעורה כיון שאין דרך לעשות משאר
הקדש מזה שעשה מזה אבל הכא

לומר אשר נתתה לי ה' וה"נ בצרן ושלחן ע"י שליח דפטור להו מקרי"ה והו

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

מֵאֲרֶץ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לְךָ וְשָׂמַת בְּטָנָא וְהִלְכַת אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יִי
אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם:
וּבָאֵת אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה
בְּיָמֶיךָ הַהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיִּי אֱלֹהֶיךָ כִּי
בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יִי לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
לְךָ: דְּבָרִים כּו ב-ג

[illegible][illegible]

קנה קרקע וקמעיל חולין לעזרה
 ודרשין^י בספירי^י כי ירחק ממך
 המקום וזבחת (והריס יצ) בריחוק
 מקום אמת וזבח ואי אמת וזבח
 בקירוב מקום חולין שלך והוא הדין
 לכל הבאת חולין בעזרה שאסור אי
 נמי מדרגתן ללמא איכא דחוי ליה
 דנוהג בהן מנהג חולין כדין וסבור
 קדשים יח הואלי ואימיהו בעזרה
 וחאי לזולתי קדשים^י דמקיש^י להו.
 על התנאי אי הוו ביכורים שפיר ואי
 לאו ליקדשו לקנות בהן קרבן: הא
 צעי מיילניסו. לכהן ושמא קדושת
 דמיס יע בהן ונהגה מן הקדש לעזרה
 ומשני דפריך להו. אהי שהינסו לפני
 המזבח והניף: וקא מפע^י להו
 ספורו^י דו. ומנאל אורכ טעלים
 אכל בבורים הרי הן כתרומה דכתיב
 (והריס יצ) תרומת ידך אל הבורים
 וכל שדור יכול לעשות בבורים דתמן
 במסכת בבורים (פ"ג מ"ז). ומשני
 דפרשי: ^י למאן יביע ליה. ואין לנו
 לעשות תקנה לגזול את הליים. משני
 עני גמי. אם שניה ראשונה ר' עשה
 של שמיטה הוא דאיהי ליה לכהן דאיהו
 (א) לא מאי אכיל ליה ללמא בבורים
 ניהור: מעשר עני גמי. אם שנת שלש
 היא: מעשר ראשון לכהן. ולא לזוי
 דמפרש כמכורות בפרק הלוי
 שנתארמלא [יט] ומוקיעלה לכהן

וְקִטְסֵינֶיהֶם עֹרָה וּמִשְׁמַע לֵיהֶם לֵרֵי אֲלֻעֹת בֵּין עֲזָרֵיהֶם לֵוִים דִּקְרָא אֶף
הַבְּיָסִים בְּשִׁמְשֵׁם דְּבִשְׁמֵיהֶם וְאַרְבָּעָה מִקְוָתָם וְכִסְיוֹתָם לֵוִים: וְצִיֵּי
הַיָּרֵי. וְהִיאָה וַיִּכְלֵ מֵהֶם סֵד קִרְיָה: וְכִסְיוֹתָם כְּדִלְמִיתֵיהֶם בִּפְנֵי
מִבְּרַח הָרֶמֶס מִכּוֹת: ^(א) לֵל הָרֵאָיו לִצִּילֵם. בְּמִנְחֹת בִּפְרֹק הַנִּנְחֹתָם ^(ב) אֶם
עָלִי שָׁשִׁים וְאַחַד מִצִּיָּא שָׁשִׁים כְּבִלִי אֶחָד וְאַחַד כְּבִלִי אֶחָד וּמִפְרָשֵׁין
שֶׁעֲמָמָא בְּגָמ' ^(ג) מִשּׁוֹם דְּשָׁשִׁים נִבְלָלִין בִּצִּידָא אֶחָד בְּלֹא שָׁשִׁים אֲבָל שָׁשִׁים
וְאַחַד אִי אֲפָשֵׁר לִהְבֵּל וּפְרָשֵׁין וְכִי אֲבָל נָמִי מִצִּיָּא הִיּוּ וְהִסְכֵּן ^(ד) שֶׁסִּי אֶם
אֲבָל בְּלֹא שָׁשִׁים וּמִשְׁנֵי אֲרִי וִירָל כִּי הָרֵאָיו לִצִּילֵם בְּגָוֹן שָׁשִׁים עָלִי
אֲחָס לֹא בְּלֹא כֹסֶר אֲבָל שָׁשִׁים וְאַחַד שָׁאִין רָאִיו לִצִּילֵה בִּילֵה מַעֲבָת
כִּי לְכוּרֵם מֵה שָׁאִי אֲפָשֵׁר לִהְבֵּל מַעֲבָת כִּי דִמְיוֹן דְּכִמְצִיָּה וְיִכָּן עָלֵיהּ
שָׁשִׁים וְהִיא לִצְלוֹל דְּכִמְצִיָּה בְּלוֹלֵה שִׁ"מ מִצִּיָּא הַקְבָּ"ה מִנְחָה כִּסְיוֹל
בְּעִינֵיהֶם בְּזֶן אֲבָל בְּלִילֵה וְכִסְיוֹתָם שָׁשִׁים אֶחָד מִנְחָה כִּסְיוֹל אִי כֹה
הַיָּסִיד וְהִי הִוא כְּמִצִּיָּא מִנְחָה מִן הַקְטִינִיּוֹת לְדִלֵּיהֶם כְּלוֹם שְׁכַל דְּבִר
מִצִּיָּא הַקְבָּ"ה לְהִצִּיָּא יֵשׁ עֵיכּוּב בְּעִיקּוּב הַבְּחֹלֹת לְהִצִּיָּא בְּחֹלֹת עֵינִין
מִצִּיָּא הַכְּתוּב וְלֹא בְּעֵינִין אֶחָד אֲבָל מִצִּיָּא הַאֲמֻרֹת בְּחֹלֹת מִצִּיָּא בְּגָוֹן
מִצִּיָּא קִרְבָּין בְּלִילֵה בְּמִנְחָה יֵשׁ שֶׁעֲמָכְבִּין אֶם גִּילֵה הַכְּתוּב לִנְטוֹת
וְלִעֲבֹד וְלִשְׁכַּח יֵשׁ שָׁאִין מַעֲבָדִין. וְגַבִּי כְּבוֹרִים נָמִי דְּחֹסוּ מִקְרִיָּה בְּעֵינִין
וְאֵלֵיהֶם עִ"ג לְאֻכְכֵּי מִצִּיָּא כְּבוֹרִים ^(ה). שְׁמַחֲלִין וְלֹא קוֹרִין בְּכִסְיוֹת כְּבוֹרִים
שֶׁפִּא מִד' ה"מ בְּגָוֹן גַּר דְּמַעֲקָרָה כִּי מִיִּיתֵי ע"מ שָׁלֹא לְקֹרֹת מִיִּיתֵי
לְהוֹ וְגָוֹן מֵהֶסֶךְ וְעַד מִנְחָה דְּמִצִּיָּא וְאִינוּ קוֹרֵא דְּרַפְפָּא לֵן מִקְרָאִי
כִּסְפִּיפִרִי ^(ו) אֲבָל הֵךְ כְּבוֹרִים מִמִּיִּיתֵי לְהוֹ מִסְפִּיפִרֵּיהֶם שֶׁמֹּא עֲבָרִין וְשִׁינֵיהֶם
לְהוֹ הַתּוֹרֵה דְּשִׁמָּא קִנֵּה הַקְרַע וְהִלָּקֵךְ חֹזֵן מִקְרִיָּה בְּעֵינִין: בְּזֶלֶן וְשִׁינֵיהֶם
בְּצִיד שְׁלֵמִי. אוֹ שֶׁמֶת שְׁלֵמִי דְּבָרְךְ שֶׁהִשְׁלִים עֲמֹו בְּזֶלֶן וּמֵת בְּחַיִּי הַדֶּיֶךְ
וּמִיִּיתֵיה שְׁלֵמִי אֶחָד תַּחֲתָיו עַד לִירוּשָׁלַם אִי שֶׁהִצִּיָּאוּ הַבְּעִלִים עֲמָנִן
שֶׁמֶשֶׁס וְאִלָּן: מִצִּיָּא וְאִינוּ קוֹרֵא. אִין הַבְּעִלִים קוֹרִין דְּרַפְפֵּרֵשׁ טַעמָא:
וְלִקְחָתָם וְנִבְחָלָם. דְּכִמְצִיָּא וְלִקְחָתָם מִרְשָׁתֵי אֶל פִּירֵי הָאֲדָמָה אֶחָד מִצִּיָּא
הִיאָה לִקְחָתָם קִרְאִי מִיִּירָה הִוא דְּמִיָּא וְיִכְבַּח וְהַבְּחָר מִחֲלָרָךְ וְדִרְשִׁין
הִיאָה מִן שְׁלוֹקֹת דְּהִיטֵי בֹרֵר הִוא מִצִּיָּא דְּעֵינִין הַבְּחָרֵה וְהַבְּחָה ^(ז) כֹּהֵל
עַד לִירוּשָׁלַם בְּאֶדָם אֶחָד הִלָּקֵךְ הִיכָא בְּדִבְרָן אִיבֹו וְשִׁלְטִין הִבְצִיא לֹא
הִיָּא לְקִיָּוָה וְהַבְּחָה בְּאֶדָם אֶלֶף בְּשִׁים וְכֵן הִיכָא דְּמִית דְּבָרְךְ לֹא הִיָּא
לְקִיָּוָה וְגַמֵּר הַבָּהָה בְּאֶדָם אֶל הִיכָא בְּדִבְרָן שְׁלֵמִי וְהִבְצִיא לִירוּשָׁלַם
אִין קוֹרִין דְּשִׁלְטוֹן אֶל אֶדָם כְּמוֹתוֹ וְיִכּוֹל לְקֹרֹת הֵנֶה הַבְּחָרֵה וְאִינוּ
וּמִיִּיתֵיה שְׁלֵמִי עֲמָנִן לֹא בִּר קִרְיָה הִוא דְּרַמְתֵּן בְּגָמ' כְּבוֹרִים ^(ח) שֶׁפִּא מִד' אֶשְׁלִין יוֹל
אֶל מִלְּפִיךְ דְּמַהֲבָה אֶל יִפְטֹר שֶׁהִי בְּקַרְקַע קִדְשׁוֹ דְּרַמְתֵּן בְּגָמ' כְּבוֹרִים:

מכדי
אפשר לומר שהביאור שליט אחר, דאפייל לא מת שליט ראשון איז קורא, דמען (בצורים פ"א מ"ה) האט
מביאן ולא קוראין, שאין יבולט לומר אשר נתמה לי (גיטין סז:).

והכא ליעבד הכי שישגרן ביד שליח ובחצי הדרך ישגר שליח אחר שיקבלן מידו: ואינו קורא מאי טעמא דכתיב

